

ผลกระทบของอัตราเงินเฟ้อและการว่างงานต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย

The Effect of Inflation and Unemployment Rates on
Economic Growth in Thailand

ประภัสสร คำสวัสดิ์*

Praphatsorn Khumsawat

สำนักงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรม มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี จังหวัดชลบุรี 20000

Office of Research and Innovation Development, Sripatum University Chonburi Campus, Chonburi 20000 Thailand

*Corresponding author E-mail: Praphatsorn.cu@gmail.com

(Received: March 19 2024; Revised: May 16 2024; Accepted: June 11 2024)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาผลกระทบของอัตราเงินเฟ้อ และอัตราการว่างงาน ที่ส่งผลต่ออัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาผลกระทบของการว่างงานและเงินเฟ้อต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ และเพื่อเสนอแนะนโยบายสำคัญบางประการเกี่ยวกับอัตราเงินเฟ้อ การว่างงาน และการเติบโตทางเศรษฐกิจ ใช้ข้อมูลอนุกรมเวลาที่รวบรวมมาจาก World Bank data ตั้งแต่ปี 1971-2022 รวมทั้งสิ้น 52 ปี โดยทำการทดสอบความนิ่งของข้อมูล โดยวิธี Augmented Dickey-Fuller Test และทำการทดสอบความสัมพันธ์ระยะยาวด้วยวิธี Autoregressive Distribute Lag Bund Test of Cointegration ผลการศึกษาพบว่าในระยะสั้น ความสัมพันธ์ของอัตราการว่างงานและอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เป็นไปตามทฤษฎี Okun's law อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ในระยะยาว ไม่เป็นไปตามทฤษฎี Okun's law อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเงินเฟ้อกับอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ พบว่า อัตราเงินเฟ้อส่งผลกระทบท่ออัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเฉพาะในระยะยาว อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ : เงินเฟ้อ; การว่างงาน; การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

Abstract

This research has studied the effect of inflation rates and unemployment rates on the economic growth rate of Thailand. The objectives were to investigate the impact of unemployment and inflation on economic growth, and to propose some key policy recommendations regarding inflation rates, unemployment, and economic growth. The data used were time series data collected from World Bank data from 1971 to 2022, totaling 52 years. The data stability was tested by using the Augmented Dickey-Fuller Test, and the long-term relationship was tested by using the Autoregressive Distributed Lag Bund Test of Cointegration. The study found that in the short term, the relationship between the unemployment rate and the economic growth rate following Okun's law was statistical significance, but in the long term, it would not follow Okun's law with statistical significance. As for the relationship between the inflation rate and the economic growth rate, it was found that inflation rates affected economic growth only in the long term with no statistical significance.

Keywords : Inflation; Unemployment; Economic Growth

บทนำ

เป้าหมายหลักทางเศรษฐกิจของทุกประเทศ คือ การบรรลุ การเติบโตและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ การเติบโตทางเศรษฐกิจ หมายถึง การเพิ่มขึ้นของความมั่งคั่งของประเทศเมื่อเวลาผ่านไป โดยทั่วไปจะวัดจากการเติบโตในการผลิตสินค้าและบริการที่จะส่งผล ต่อหลากหลายปัจจัยที่สำคัญทางเศรษฐกิจอื่น เช่น รายได้ที่สูงขึ้น มาตรฐานการครองชีพที่ดีขึ้น การดูแลสุขภาพที่ดีขึ้น และประชาชน ได้รับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น นอกจากนี้ยังเสริมสร้างความแข็งแกร่ง ให้กับฐานะทางการคลังของประเทศ ทำให้รัฐบาลสามารถสนับสนุน โครงการลดความยากจนและส่งเสริมสวัสดิการสังคม การเติบโต ที่ยั่งยืนมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ ดังนั้น การทำความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเงินเฟ้อ การว่างงาน และการเติบโตทางเศรษฐกิจ จึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้กำหนดนโยบาย นักเศรษฐศาสตร์ และนักวิเคราะห์

จากคำจำกัดความของผู้ว่างงาน หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป 1. ไม่ได้ทำงานและไม่ได้มีงานประจำ แต่ได้มีการหางานสมัครงานหรือรอการบรรจุในระหว่าง 30 วันก่อนวันสัมภาษณ์ 2. ไม่ได้ทำงานและไม่มีงานประจำ และไม่ได้หางานทำในระหว่าง 30 วันก่อนวันสัมภาษณ์ แต่พร้อมที่จะทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ และสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน, 2566: 7) จากผลการสำรวจในเดือนพฤศจิกายน 2566 พบว่า ผู้มีอายุ ตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 59.03 ล้านคน เป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน หรือผู้ที่พร้อมจะทำงาน 41.11 ล้านคน ซึ่งประกอบด้วยผู้มีงานทำ 40.74 ล้านคน ผู้ว่างงาน 0.33 ล้านคน และผู้ที่รอฤดูกาล 0.04 ล้านคน ส่วนผู้ที่อยู่นอกกำลังแรงงานหรือที่ไม่พร้อมทำงาน 17.92 ล้านคน ได้แก่ แม่บ้าน นักเรียน ยังเด็ก/ชรา ป่วย/พิการ เป็นต้น สำหรับผู้ว่างงานมีจำนวนทั้งสิ้น 0.33 ล้านคน คิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 0.8 ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับเดือนตุลาคม 2566 จำนวนผู้ว่างงานลดลง 0.12 แสนคน (จาก 3.41 แสนคน เป็น 3.29 แสนคน) หากเปรียบเทียบอัตราการว่างงานตามเพศและกลุ่มอายุ พบว่า เพศชายมีอัตราการว่างงานลดลง เช่นเดียวกับ วัยเยาวชน (อายุ 15-24 ปี) ที่มีอัตราการว่างงานลดลงเช่นกัน และที่น่าเป็นห่วง คือ จำนวนผู้ว่างงานที่สำเร็จการศึกษาในระดับ อุดมศึกษาว่างงานมากที่สุดเป็นจำนวนถึง 1.13 แสนคน เมื่อพิจารณาถึงประสบการณ์ การทำงานของผู้ว่างงาน พบว่า เป็นผู้ว่างงานที่เคยทำงานมาก่อนมีจำนวนสูงถึง 1.73 แสนคน หรือ คิดเป็นร้อยละ 52.6 โดยเป็นผู้ว่างงานจากนอกภาคเกษตรมากกว่า ในภาคเกษตร (จำนวน 1.60 แสนคน และ 0.13 แสนคน) สำหรับ ผู้ว่างงานที่ไม่เคยทำงานมาก่อนมีจำนวน 1.56 แสนคน หรือ ร้อยละ 47.4 (ฐานเศรษฐกิจ ออนไลน์, 2567: 1) โดยสรุปแล้ว สถานการณ์ผู้มีงานทำในเดือนพฤศจิกายน 2566 เมื่อเปรียบเทียบกับเดือนตุลาคม 2566 ถึงแม้จะมีการปรับตัวที่ดีขึ้นในภาพรวม

แต่อย่างไรก็ตาม ต้องติดตามอย่างใกล้ชิดทั้งในเรื่องของผู้ว่างงาน ในระดับอุดมศึกษา และผู้ที่เคยทำงานมาก่อนแต่ปัจจุบันเป็นผู้ว่างงาน สำหรับเงินเฟ้อ หมายถึง ภาวะที่ราคาสินค้าและบริการโดยทั่วไป เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เงินเฟ้อมี 2 ลักษณะ คือ 1. เกิดจากปัจจัย ด้านต้นทุนที่ทำให้เงินเฟ้อเพิ่มขึ้น (Cost-push inflation) เช่น ราคาสินค้าวัตถุดิบ (ตั้งต้น) เพิ่มขึ้น ทรัพยากรที่ใช้ในการผลิตมีน้อยลง ค่าแรงเพิ่มขึ้น เช่น เมื่อตลาดแรงงานไม่เพียงพอ หรือประสิทธิภาพ ในการผลิตต่ำลง การเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์ของภาครัฐ เช่น ด้านภาษี หรือกฎเกณฑ์ที่กระทบต่อการจัดซื้อ และ 2. ปัจจัยด้านความต้องการ ที่ทำให้เงินเฟ้อเพิ่มขึ้น (Demand-Pull Inflation) จะเกิดขึ้นเมื่อ คนเชื่อมั่นในเศรษฐกิจ และใช้จ่ายมากขึ้น เช่น ช่วงที่เศรษฐกิจกำลัง ออกจากภาวะถดถอย คนก็ใช้จ่ายมากขึ้น เงินในระบบเศรษฐกิจ เพิ่มขึ้น เช่น เม็ดเงินในระบบเพิ่มขึ้นจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ หรือเมื่ออัตราแลกเปลี่ยนอ่อนค่าลง อัตราดอกเบี้ยลดลง ทำให้ ต้นทุนการกู้ยืมเงินของทั้งธุรกิจ และผู้บริโภคลดลง เม็ดเงินลงทุน ในโครงการขนาดใหญ่ของรัฐที่กระจายเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจ การลด อัตราภาษี ซึ่งช่วยกระตุ้นให้ผู้บริโภคใช้จ่ายมากขึ้น (บริษัทหลักทรัพย์ จัดการกองทุน สหเชอเวย์ (ประเทศไทย) จำกัด, 2565: 1) จากข้อมูล เดือนพฤศจิกายน 2566 พบว่า อัตราเงินเฟ้อของไทยลดลง ร้อยละ 0.44 ซึ่งอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีอัตราเงินเฟ้อต่ำ โดยอยู่ ระดับต่ำอันดับ 5 จาก 135 เขตเศรษฐกิจที่ประกาศตัวเลข และ ยังคงต่ำที่สุดในอาเซียนจาก 7 ประเทศที่ประกาศตัวเลข (สปป.ลาว ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ เวียดนาม อินโดนีเซีย มาเลเซีย) สอดคล้องกับ ในหลายประเทศทั่วโลกที่อัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มชะลอตัว ปัจจัย สำคัญมาจากการลดลงของราคาสินค้าในกลุ่มพลังงาน ได้แก่ น้ำมันเชื้อเพลิง และค่ากระแสไฟฟ้า ตามนโยบายลดภาระค่าครองชีพ ด้านพลังงานของรัฐบาล รวมทั้งเนื้อสัตว์และเครื่องประกอบอาหาร ที่ราคาลดลงต่อเนื่อง นอกจากนี้ ผักสดราคาลดลงค่อนข้างมาก สำหรับสินค้าและบริการอื่น ๆ ราคาเคลื่อนไหวในทิศทางปกติ ส่วนเงินเฟ้อพื้นฐาน เมื่อหักอาหารสดและพลังงานออก สูงขึ้น ร้อยละ 0.58 (YoY) (สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์, 2567: 1)

แม้ว่าจะไม่มีการเชื่อมโยงทางทฤษฎีที่เป็นมาตรฐาน ระหว่างอัตราเงินเฟ้อกับการเติบโตทางเศรษฐกิจ แต่นักวิชาการ ได้หยิบยกทฤษฎีต่าง ๆ ขึ้นมาเพื่ออธิบายผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น จากอัตราเงินเฟ้อที่สูงหรือต่ำ ทฤษฎีเหล่านี้มักจะแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับว่าทฤษฎีเหล่านั้นมุ่งเน้นไปที่ผลกระทบระยะสั้นหรือ ระยะยาว ในระยะสั้น ระดับเงินเฟ้อที่สูงอาจสัมพันธ์กับการเติบโต ทางเศรษฐกิจที่รวดเร็วขึ้น เนื่องจากอุปสงค์รวมที่เพิ่มขึ้น (การจ้างงาน ที่เพิ่มขึ้น และค่าจ้างที่สูงขึ้นจะส่งผลทำให้รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น และนำไปสู่การใช้จ่ายของผู้บริโภคที่เพิ่มขึ้น ทำให้อุปสงค์รวมเพิ่มขึ้น) อย่างไรก็ตาม หากอัตราเงินเฟ้อที่สูงและไม่แน่นอนยังคงมีอยู่ใน

ระยะยาว อาจนำไปสู่ความไม่แน่นอนของตลาด การลงทุนที่ลดลง และการใช้ทรัพยากรการผลิตอย่างไม่มีประสิทธิภาพไม่ว่าในกรณีใด อัตราเงินเฟ้อจะทำให้เกิดความไม่มั่นคงทางเศรษฐกิจมหภาคในที่สุด และก่อให้เกิดเป็นต้นทุนที่สำคัญต่อเศรษฐกิจ ในทำนองเดียวกัน อัตราการว่างงานที่สูงซึ่งถึงการใช้ทรัพยากรมนุษย์ไม่เพียงพอ และอาจส่งผลเสียต่อผลผลิตและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

การศึกษาครั้งนี้ใช้ข้อมูลอนุกรมเวลา (time series data) ในช่วงระยะเวลาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1971 ถึง ปี ค.ศ. 2022 รวมทั้งสิ้น 52 ปี เพื่อประเมินผลกระทบของอัตราเงินเฟ้อและการว่างงานต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ด้วยวิธี Autoregressive distributed Lag (ARDL) ของ M. Hashem Pesaran, Yongcheol Shin and Richard J. Smith (2001: 289-326) หรือ Bounds Test ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาว รวมไปถึงวิเคราะห์การปรับตัวในระยะสั้นด้วยแบบจำลอง Error Correction Model (ECM) โดยจะมีการทดสอบความนิ่งของข้อมูล (Unit Root Test) ก่อนนำไปวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อค้นหาผลกระทบของการว่างงานต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ
2. เพื่อค้นหาผลกระทบของเงินเฟ้อต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ

กรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. กฎของ Okun (Okun's law) Arthur Okun เป็นศาสตราจารย์จากมหาวิทยาลัย Yale และเป็นนักเศรษฐศาสตร์ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการว่างงานและการผลิต Okun กล่าวได้ว่า กฎของ Okun เป็นความสัมพันธ์เชิงประจักษ์ที่สังเกตได้ระหว่าง GDP (หรือ GNP) ของประเทศกับระดับการจ้างงาน โดยคาดการณ์ว่าเมื่อการจ้างงานลดลง 1% จะมีแนวโน้มให้ GDP ลดลงประมาณ 2% ในทางตรงข้ามเมื่อการจ้างงานเพิ่มขึ้น 1% จะมีแนวโน้มให้ GDP เพิ่มขึ้น 2% โดยประมาณ (Will Kenton, 2022: 1)

2. ความสัมพันธ์ระหว่าง อัตราเงินเฟ้อ การว่างงาน และอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยทั่วไปการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของอัตราเงินเฟ้อจะเปลี่ยนไปตามภาวะเศรษฐกิจ แต่การศึกษาโดยส่วนใหญ่ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเงินเฟ้อและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นความสัมพันธ์เชิงบวก ในขณะที่ความสัมพันธ์ระหว่างการว่างงานและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจจะเป็นความสัมพันธ์เชิงลบ

กรณีตัวอย่างงานวิจัยของ Yegnanew A. Shiferaw (2023: 9-10) ที่มีวัตถุประสงค์คือ ตรวจสอบความสัมพันธ์แบบไดนามิกระหว่างสามเสาหลักของเศรษฐกิจ: การว่างงาน อัตราเงินเฟ้อ และ GDP ในประเทศเอธิโอเปีย โดยใช้ the cross-wavelet transform (XWT) analysis, the multivariate Student-t generalized autoregressive score (GAS) model, and the autoregressive distributed lag (ARDL) model ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรการว่างงานและอัตราเงินเฟ้อ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่า การว่างงานส่งผลเสียต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ในขณะที่อัตราเงินเฟ้อทำให้ GDP เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

งานวิจัยของ Fadli Fizarli Abu Hassan Asari, Zuraida Mohamad, Teh Safia Alias, Norazidah Shamsudin, Nurul Syuhada Baharuddin and Kamaruzaman Jusoff (2011: 63-65) ที่ศึกษาข้อมูลอนุกรมเวลาของตัวแปรการว่างงาน อัตราเงินเฟ้อและการเจริญเติบโตของ GDP ตั้งแต่ปี 1982 ถึง 2006 ในประเทศมาเลเซีย โดยใช้เครื่องมือทางเศรษฐมิติ เช่น Unit Root Test, Co-Integration Test และ Granger Causality Test ผลการวิจัย พบว่า ตัวแปรทั้งหมดมีความนิ่ง (stationary) ที่ระดับ I (1) ในขณะที่ Johansen Co-integration แสดงให้เห็นว่า GDP มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญกับการว่างงานและอัตราเงินเฟ้อในระยะยาว ในขณะที่ระยะสั้น GDP จะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการว่างงานและอัตราเงินเฟ้อ

งานวิจัยของ Khan, Khatkhatk and Hussain (2008: 199-205) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศและการว่างงานในปากีสถาน โดยใช้ข้อมูลอนุกรมเวลาตั้งแต่ช่วงปี 1960 ถึง 2005 พบว่า การเพิ่มขึ้นของ GDP 1% จะลดการว่างงาน 0.63% ในทางกลับกันการว่างงานลดลง 1% จะทำให้การเติบโตของ GDP เพิ่มขึ้น 7.25% ผลลัพธ์แสดงให้เห็นว่า ในระยะยาวการเติบโตของ GDP มีความสัมพันธ์เชิงลบกับการว่างงาน

งานวิจัยของ Tugba Dayioglu, Yilmaz Aydin (2020: 1-14) ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจ การว่างงาน อัตราเงินเฟ้อ และดุลบัญชีเดินสะพัด ในประเทศตุรกี โดยใช้ข้อมูลอนุกรมเวลารายไตรมาส ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ของปี 2000 ถึงไตรมาสที่ 4 ของปี 2020 โดยพบว่า เมื่อมีการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการเติบโตและอัตราการว่างงาน พบว่า มีความสัมพันธ์แบบผกผัน โดยเฉพาะในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจ ทั้งนี้เป็นไปตามกฎของ Okun (Okun's law)

งานวิจัยเรื่อง The Relationship Between Economic Growth And Health, R&D Expenditures And Unemployment In Turkey โดย Neslihan Senol and Sema

Onaran (2024: 141-150) โดยในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นความสัมพันธ์ระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจกับค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ค่าใช้จ่ายด้านการวิจัยและพัฒนา และการว่างงานในประเทศตุรกี โดยใช้การวิเคราะห์อนุกรมเวลา ระหว่างปี 2533-2563 ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์ระยะยาวระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจและค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ค่าใช้จ่ายด้านการวิจัยและพัฒนา และการว่างงานในตุรกี โดยพบว่ามีการเปลี่ยนแปลงระดับค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพและการวิจัยและพัฒนาในตุรกีมีผลเชิงบวกต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ ในขณะที่มีความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างระดับการว่างงานและการเติบโตทางเศรษฐกิจ

3. แนวคิดของ Autoregressive distributed Lag (ARDL) เป็นแนวคิดที่นำเสนอโดย M. Hashem Pesaran, Yongcheol Shin and Richard J. Smith (2001: 289-326) เป็นการศึกษาความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวด้วยการประมาณค่าแบบจำลองโดย Cointegration Test ตามวิธี ARDL และใช้ค่าสถิติ Bound Test เพื่อพิจารณาว่าตัวแปรในแบบจำลองมีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาวหรือไม่ หากพบความสัมพันธ์ในระยะยาว จะแสดงค่าสัมประสิทธิ์ของแบบจำลองในระยะยาวและความเร็วในการปรับตัวกลับเข้าสู่ค่าดุลยภาพระยะยาว ทั้งนี้เมื่อมีเหตุการณ์ที่ทำให้มีการเบี่ยงเบนออกจากค่าดังกล่าว โดยสามารถแสดงได้จากแบบจำลองการปรับตัวในระยะสั้น ECM เป็นการทดสอบว่าตัวแปรที่ระดับ (at level) มีความสัมพันธ์ในระยะยาวต่อกันหรือไม่ โดยไม่จำเป็นต้องทราบอย่างชัดเจนว่าตัวแปรเหล่านั้นมีลักษณะเป็น stationary at level : I (0) หรือเป็น first-difference stationary : I (1) แต่ตัวแปรใดตัวแปรหนึ่งต้องไม่เป็น secondary stationary : I (2) โดยการสร้าง ARDL model ที่เหมาะสมให้อยู่ในรูปของ error correction model จากนั้นใช้ F-statistic ทดสอบโดยเปรียบเทียบค่า F-statistic ที่คำนวณได้กับค่าวิกฤต ซึ่งจะมีค่าอยู่ 2 ค่า คือ ค่าวิกฤตขอบเขตบน (Upper Critical Bounds) และค่าวิกฤตขอบเขตล่าง (lower Critical Bounds) โดยที่หากค่า F-statistics สูงกว่าค่าวิกฤตขอบเขตบน จะหมายถึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก หรือตัวแปรในแบบจำลองมีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาว แต่ถ้าหากค่า F-statistics ต่ำกว่าค่าวิกฤตขอบเขตล่าง จะหมายถึงการไม่ปฏิเสธสมมติฐานหลัก หรือตัวแปรในแบบจำลองไม่มีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาว แต่ถ้าหากค่า F-statistics อยู่ระหว่างค่าวิกฤตขอบเขตบนและค่าวิกฤตขอบเขตล่าง ผลคือจะไม่สามารถสรุปได้ว่าตัวแปรในแบบจำลองมีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาวหรือไม่ (ปิติพัฒน์ นิตยกุลพันธ์, 2564: 167) อนึ่ง ในการวิเคราะห์แบบจำลอง ARDL จะต้องเลือกความล่าช้าที่เหมาะสม (Optimal Lag Length) เพื่อใช้ในการประมาณค่าด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (OLS) ซึ่งจะพิจารณาจากค่า Akaike Information Criterion หรือ

AIC ที่ต่ำที่สุด ซึ่งจะช่วยแก้ไขปัญหาสัมพันธ์ในตัวเอง (Serial Correlation) ได้ดีที่สุด (อัครพงศ์ อันทอง, 2555: 46-47)

ขอบเขตของงานวิจัย

ใช้ข้อมูลเชิงปริมาณรายปี ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1971 ถึงปี ค.ศ. 2022 รวมทั้งสิ้น 52 ปี โดยในการศึกษานี้ได้กำหนดตัวแปรที่ใช้ในแบบจำลอง ได้แก่

1. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ GDP growth rate (%) เป็นตัวแทนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ
2. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ อัตราเงินเฟ้อ และอัตราการว่างงาน

โดยข้อมูลทั้งหมดเป็นข้อมูลที่รวบรวมมาจาก World Bank data (2024: 1)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การทดสอบความนิ่งของข้อมูล (Unit Root Test) กล่าวคือ ข้อมูลอนุกรมเวลาใด ๆ มีสิ่งที่ต้องพิจารณา คือ ข้อมูลอนุกรมเวลาที่จะนำไปวิเคราะห์ได้นั้นจะต้องเป็นข้อมูลที่มีลักษณะนิ่ง (Stationary) ซึ่งโดยปกติแล้วข้อมูลในลักษณะของอนุกรมเวลามักจะมีความไม่นิ่ง (Non Stationary) ทำให้ได้ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) ที่สูง และค่า DW ที่ต่ำ การนำข้อมูลมาใช้ประมาณค่าความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจมีอาจส่งผลให้เกิดปัญหาความสัมพันธ์ปลอม (Spurious Regression) ดังนั้นก่อนจะดำเนินการทดสอบหาความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจจำเป็นต้องทดสอบความนิ่งของข้อมูล (Unit Root Test) ก่อน โดยในที่นี้จะทดสอบความนิ่งของข้อมูลโดยใช้วิธี Augmented Dickey-Fuller Test (ADF test)

2. เลือกความล่าช้าที่เหมาะสม (Optimal Lag) ในการกำหนดแบบจำลอง ARDL (Autoregressive Distribute Lag Model) ในการทดสอบความสัมพันธ์ระยะยาว (cointegration) ของตัวแปร ทั้งนี้เนื่องจากไม่สามารถนำวิธีการของ johansen ในการทดสอบ cointegration ได้ เพราะตัวแปรแต่ละตัวมีลักษณะนิ่ง ที่ระดับของข้อมูลแตกต่างกัน ในการทดสอบจำเป็นต้องหาความล่าช้าที่เหมาะสมของตัวแปร โดยแบบจำลอง ARDL ตัวแปรแต่ละตัวไม่จำเป็นต้องมีความล่าช้าในอันดับเดียวกัน สำหรับการทดสอบความล่าช้าที่เหมาะสมในที่นี้จะใช้วิธีการทดสอบโดยใช้เกณฑ์ของ Akaike Information Criterion หรือ AIC ที่ต่ำที่สุด (อัครพงศ์ อันทอง, 2555: 46-49)

ทั้งนี้สมการที่ใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ในระยะยาวเป็นดังสมการที่ 1

$$\text{Growth}_t = C_0 + b_1 \text{INF}_t + b_2 \text{UEM}_t + E_t \quad (1)$$

เมื่อ Growth = อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ
INF = ดัชนีราคาผู้บริโภค consumer price index แทนอัตราเงินเฟ้อ

UEM = อัตราการว่างงาน

ในขณะที่สมการแสดงความเร็วในการปรับตัวกลับเข้าสู่ค่าดุลยภาพในระยะยาว เป็นไปดังสมการที่ 2

$$\Delta \text{Growth}_t = C_0 + \alpha_1 \text{INF}_{t-1} + \alpha_2 \text{UEM}_{t-1} + \sum_{i=1}^n b_1 \Delta \text{INF}_{t-1} + \sum_{i=1}^n b_2 \Delta \text{UEM}_{t-1} + \mu_t \quad (2)$$

ผลการวิจัย

แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1. การทดสอบ Unit Root หรือการทดสอบความนิ่งของข้อมูล 2. การทดสอบความสัมพันธ์ระยะยาวของตัวแปร cointegration ตามกระบวนการ ARDL approach to Cointegration 3. การวิเคราะห์การปรับตัวในระยะสั้นของตัวแปรเพื่อเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาว ด้วยแบบจำลอง ECM (Error Correction Model)

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบ Unit Root ด้วย วิธี Augmented Dickey-Fuller (ADF) test

Variables	Stationary at			
	intercept	Prob*	Intercept and trend	Prob*
Growth	I (0)	0.0050	I (0)	0.0026
INF	I (0)	0.0066	I (0)	0.0010
UEM	I (1)	0.0000	I (1)	0.0000

หมายเหตุ *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

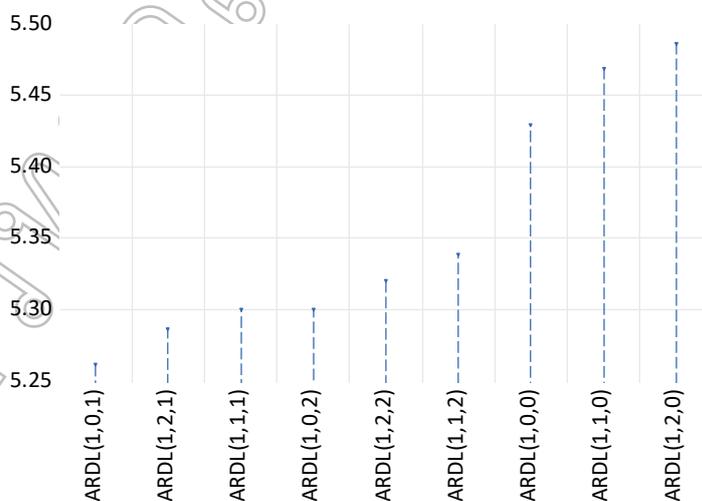
เมื่อ I (0) = stationary at level และ I (1) = stationary at first-order of difference จากตารางที่ 1 พบว่า ตัวแปรการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และตัวแปรดัชนีราคาผู้บริโภค ข้อมูลมีลักษณะหนึ่งที่ I (0) ในขณะที่ตัวแปรอัตราการว่างงาน ข้อมูลมีลักษณะหนึ่งที่ I (1) ซึ่งเป็นไปตามการทดสอบตามกระบวนการ ARDL approach to cointegration ที่ข้อมูลอนุกรมเวลา สามารถนำข้อมูลที่มีลักษณะหนึ่งที่ I (0) และ I (1) มาคำนวณร่วมกันได้

ขั้นตอนต่อไป การทดสอบหาความล่าช้าที่เหมาะสม จากนั้นจึงหาความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาวต่อไป

การทดสอบหาความล่าช้าที่เหมาะสม

ในที่นี้ใช้เกณฑ์ของ AIC (Akaike Information Criterion) ที่ต่ำที่สุด พบว่า ตัวแบบจำลองที่จะทำให้ค่าของ AIC ต่ำสุด คือ แบบจำลอง ARDL (1,0,1) พิจารณาได้จากรูปภาพที่ 1

Akaike Information Criteria

ภาพที่ 1 การเลือกแบบจำลองที่เหมาะสมโดยใช้เกณฑ์ AIC

ตารางที่ 2 ผลการประมาณค่า แบบจำลอง ARDL ของอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ARDL (1,0,1)

variable	Coefficient	Std.Error	t-statistic	Prob.*
GROWTH(-1)	0.439	0.122	3.590	0.001
INF	0.096	0.104	0.925	0.360
UEM	-0.978	0.581	-1.683	0.099
UEM(-1)	1.923	0.592	3.244	0.002
C	0.971	1.050	0.925	0.360

R-Squared	0.430	Mean dependent var	5.123
Adjusted R-Squared	0.381	S.D. dependent var	4.031
S.E. of regression	3.171	Akaike info criterion	5.238
Sum Squared resid	462.572	Schwarz criterion	5.428
Log likelihood	-128.592	Hannan-Quinn criter.	5.311
F-statistics	8.706	Durbin-Watson stat.	2.125
Prob (F-statistic)	0.00002		

ผลการคำนวณแสดงในตารางที่ 2 อธิบายจากค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ R^2 แบบจำลองสามารถอธิบายความผันแปรในอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจได้ร้อยละ 43.08 โดยพบว่า ในระยะสั้นอัตราการว่างงานมีความสัมพันธ์กับอัตรา

การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในทิศทางตรงกันข้าม กล่าวคือ เมื่ออัตราการว่างงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะส่งผลให้อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจลดลงร้อยละ 0.97 (ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎี Okun's law ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น)

ตารางที่ 3 ทดสอบปัญหา Autocorrelation และความเหมาะสมของแบบจำลอง

สถิติทดสอบ	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบ	p-value
Breush-Godfrey Serial Correlation LM Test	F-statistic (2,44)	0.4700
Ramsey RESET Test	t-statistic (45)	0.3532

จากตารางที่ 3 ผลการทดสอบพบว่า ไม่เกิดปัญหา Autocorrelation จากการทดสอบโดย Breush-Godfrey Serial Correlation LM Test และไม่เกิดปัญหาการกำหนดแบบจำลองไม่ถูกต้อง (misspecification) โดยพิจารณาจาก Ramsey RESET Test อันเนื่องมาจาก ค่าของ p-value ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การทดสอบค่าความสัมพันธ์ระยะยาว (Cointegration Testing)

การทดสอบว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์ในระยะยาวหรือไม่ พิจารณาได้จากผลของ Bounds Test ดังในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการทดสอบ Bounds Test ของสมการการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ARDL (1,0,1)

Test Statistics	Value	Significance	I (0)	I (1)
F-statistic	7.887866	10%	3.330	4.347
K = 2		5%	4.083	5.207
		1%	5.920	7.197

จากตารางที่ 4 ในกรณีที่กำหนดแบบจำลอง ARDL-ECM Bund test แบบมี unrestricted intercepts และไม่มี trends พบว่า ค่าสถิติทดสอบ F-statistic อยู่สูงกว่าค่าขอบเขตบน I (1) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 แสดงว่า มีความสัมพันธ์ในระยะยาวระหว่างกันของตัวแปร และมีสมการของความสัมพันธ์ในระยะสั้นและในระยะยาว ดังตารางที่ 5 และ 6 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาตารางที่ 6 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ของ UEM แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เพราะค่า p-value ของ t-statistic มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 หมายความว่า เมื่ออัตราการว่างงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะมีผลให้ในระยะยาวทำให้อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.68

ตารางที่ 5 ผลการประมาณค่า สมการระยะสั้นของอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

Variables	Coefficient	Std. Error	t-statistic	p-value
COINTEQ (-1)	-0.560110	0.108952	-5.140891	0.0000
D(UEM)	-0.978155	0.521754	-1.874743	0.0669
C	0.971423	0.476537	2.038503	0.0470

ตารางที่ 6 ผลการประมาณค่า สมการระยะยาวของอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

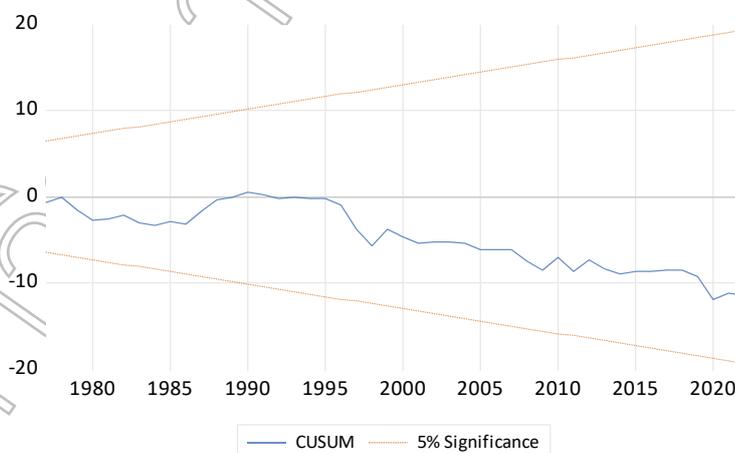
Variables	Coefficient	Std. Error	t-statistic	p-value
INF	0.172332	0.175507	0.981911	0.3310
UEM(-1)	1.686977	0.806212	2.092473	0.0416

CE = GROWTH(-1) - (0.172332*INF + 1.686977*UEM(-1))

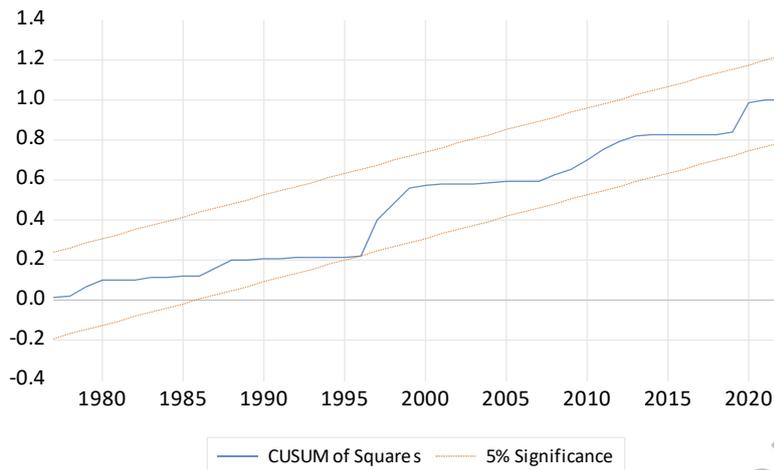
สำหรับการพิจารณาการปรับตัวในระยะสั้นไปสู่ดุลยภาพในระยะยาว สามารถพิสูจน์ได้จากค่าสัมประสิทธิ์ของ COINTEQ (-1) ในตารางที่ 5 ซึ่งเห็นได้ว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงแสดงให้เห็นว่าในแต่ละปีมีการปรับตัวได้เท่ากับร้อยละ 0.56 เพื่อเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาว

การทดสอบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของสมการอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่คำนวณได้นั้นมีเสถียรภาพหรือไม่พิจารณาได้จากผลการคำนวณค่า CUSUM และค่า CUSUM

squares ดังในภาพที่ 3 และภาพที่ 4 โดยในภาพที่ 3 จะเห็นได้ว่าเส้นกราฟของ CUSUM อยู่ในขอบเขตความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จึงแสดงว่าค่าสัมประสิทธิ์ของสมการ ARDL (1.0.1) มีเสถียรภาพ นอกจากนี้ในภาพที่ 4 ยังพบว่าเส้นกราฟของ CUSUM squares อยู่ในขอบเขตของความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จึงแสดงว่า ค่าความแปรปรวนของค่าความคลาดเคลื่อน (residuals) ของสมการ ARDL (1,0,1) มีเสถียรภาพ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า สมการอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นสมการที่มีเสถียรภาพ

ภาพที่ 2 ค่า CUSUM ของสมการอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ : ARDL (1,0,1)

ภาพที่ 3 ค่า CUSUM squares ของสมการอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ : ARDL (1,0,1)

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงผลกระทบของการว่างงาน และภาวะเงินเฟ้อที่มีต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยใช้ข้อมูลรายปี ตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1971 ถึง ค.ศ. 2022 รวม 52 ปี เริ่มจากการทดสอบความนิ่ง (Stationary) ของข้อมูลด้วยวิธี ADF test ผลการทดสอบพบว่า ตัวแปรที่มีคุณสมบัติ I(0) มีสองตัวแปร ได้แก่ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และอัตราเงินเฟ้อ ส่วนตัวแปรที่มีคุณสมบัติ I(1) มีหนึ่งตัวแปร ได้แก่ อัตราการว่างงาน การทดสอบความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาว จะใช้วิธีของ M. Hashem Pesaran, Yongcheol Shin and Richard J. Smith (2001: 289-326) ซึ่งสามารถใช้กับตัวแปรที่มีคุณสมบัติเป็น I(0) หรือ I(1) ผลการทดสอบพบว่า อัตราการเจริญเติบโต อัตราเงินเฟ้อ และอัตราการว่างงาน มีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาวต่อกัน โดยผลการประมาณความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาว พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ของอัตราการว่างงาน คือ 1.69 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ไม่เป็นไปตามทฤษฎีของ Okun's law ที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างสองตัวแปรดังกล่าวว่าเป็นความสัมพันธ์เชิงลบ ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่า การว่างงานอาจไม่ใช่สิ่งที่ดีต่อระบบเศรษฐกิจที่เป็นสิ่งมีประสิทธิภาพและยั่งยืนในระยะยาว แต่ในบางกรณีมันอาจเป็นโอกาสในการสร้างความสามารถในการพัฒนาที่สามารถเปลี่ยนแปลงสภาพเศรษฐกิจได้ในระยะยาว ตัวอย่างเช่น เพิ่มความสามารถในการผลิต : เมื่อมีการว่างงานในตลาดแรงงาน สถานประกอบการอาจมีโอกาสสร้างความสามารถในการรับจ้างใหม่ หรือเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตโดยการลงทุนในเทคโนโลยีหรือการฝึกอบรมแรงงานที่มีคุณภาพ เช่น การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการผลิตที่สามารถลดต้นทุนและเพิ่มผลผลิต / กระตุ้นการสร้างธุรกิจใหม่ : ผู้ที่ว่างงานอาจมองหาโอกาสในการเริ่มธุรกิจของตัวเอง หรือร่วมกับผู้อื่นในการสร้างธุรกิจใหม่ เช่น การสร้างสตาร์ทอัพที่มีนวัตกรรมใหม่ ซึ่งอาจสร้างงานใหม่และสร้างรายได้ให้กับ

สังคม / เพิ่มการบริโภค : การว่างงานอาจส่งผลให้รายได้ของบุคคลลดลง แต่ในบางกรณีก็อาจส่งผลให้บุคคลต้องใช้จ่ายเงินในสิ่งที่จำเป็นเพื่อรักษาการดำรงชีวิต ซึ่งสามารถกระตุ้นการบริโภคและสร้างผลกระทบต่อเศรษฐกิจ โดยเชื่อมโยงกับภาคการบริโภคในเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่กับการที่ประเทศไทยได้เข้าสู่ยุคสังคมผู้สูงอายุ (Ageing society) อย่างเต็มตัว / การพัฒนาทักษะและความสามารถ : ผู้ที่ว่างงานอาจมีโอกาสในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะใหม่ โดยการศึกษาหรือการอบรม เช่น การเข้าร่วมโครงการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับงานที่ต้องการในอนาคต ซึ่งสามารถทำให้พวกเขามีโอกาสที่ดีขึ้นในการหางานใหม่ในอนาคต ซึ่งตรงกับงานวิจัยที่ชื่อ “The Employment Effects of Labor and Product Market Deregulation and their Implications for Structural Reform” โดย Helge Berger และ Stephan Danninger ซึ่งได้ตีพิมพ์ในวารสาร “IMF staff Paper” (2007: 591-619) ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาผลกระทบของการลดกฎเกณฑ์และข้อบังคับในตลาดแรงงานและตลาดสินค้าในยุโรปต้นทศวรรษ 2000 ที่ผ่านมา (ได้แก่ 1. การลดข้อบังคับในตลาดแรงงาน บางประเทศได้ลดข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการจ้างงาน เช่น ลดจำนวนชั่วโมงทำงานสูงสุดต่อสัปดาห์ และเปิดโอกาสให้บริษัทมีสิทธิในการปฏิบัติตามกฎหมายเพียงต่อเดียว เพื่อสร้างสภาวะที่เอื้อต่อการจ้างงานและการลงทุนในธุรกิจ 2. การลดกฎเกณฑ์ในตลาดสินค้า : บางประเทศได้ลดข้อบังคับในการควบคุมราคาสินค้าและบริการ หรือการลดการจำกัดทางการค้าระหว่างประเทศ เช่น การเปิดตัวการปลดปล่อยราคาพืชผลและการลดอัตราภาษีขนส่งสินค้าทางทะเล 3. การสนับสนุนการฟื้นตัวของภูมิภาคปัญหาชาวบ้าน หรือสมาชิกของแต่ละประเทศ : การสนับสนุนให้ภูมิภาคท้องถิ่นและสมาชิกของแต่ละประเทศ เข้าร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจ เช่น การสนับสนุนให้บริษัทท้องถิ่นและสถาบันการศึกษาในการวิจัยและพัฒนาใหม่ ๆ) โดยเฉพาะในประเทศเยอรมนี สหราชอาณาจักร และสวีเดน ซึ่งได้รับ

การปลดปล่อยกฎเกณฑ์ในส่วนต่าง ๆ ของตลาดแรงงานและตลาดสินค้า ผู้วิจัยพบว่า การปลดปล่อยกฎเกณฑ์เหล่านี้มีผลต่อการลดอัตราการว่างงานในประเทศเหล่านั้น การลดกฎเกณฑ์และข้อบังคับในตลาดแรงงานและตลาดสินค้าในยุโรปต้นทศวรรษ 2000 ได้สร้างความยืดหยุ่นและความเอื้อต่อการลงทุนในธุรกิจ ทำให้เศรษฐกิจในยุโรปสามารถเจริญเติบโตได้อย่างมีความมั่นคงและยั่งยืน และเป็นตัวบ่งชี้ที่ชัดเจนว่าการลดกฎเกณฑ์และข้อบังคับในตลาดสามารถเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในระยะยาว

การลดอัตราการว่างงานเหล่านี้ได้เป็นผลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในประเทศดังกล่าว โดยส่งผลให้เกิดเศรษฐกิจที่มีผลิตภัณฑ์และบริการมากขึ้น การลดกฎเกณฑ์ในตลาดแรงงานทำให้ธุรกิจมีโอกาสในการเลือกและประสบความสำเร็จในการจ้างงานบุคคลที่มีความสามารถและมีสมรรถนะ เช่น มีความรู้และทักษะที่เหมาะสม ซึ่งส่งผลให้มีการใช้แรงงานที่มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นที่น่าพอใจสำหรับภาคเอกชนและรัฐบาล การวิจัยนี้ได้เสนอข้อสรุปว่า การปลดปล่อยกฎเกณฑ์ในตลาดแรงงานและตลาดสินค้าสามารถเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการลดอัตราการว่างงานและส่งผลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในระยะยาวในประเทศยุโรป ในช่วงต้นทศวรรษ 2000 ในขณะที่สมการระยะสั้นของอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ พบว่าความสัมพันธ์ของอัตราการว่างงานและอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เป็นไปตามทฤษฎี Okun's law อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับตัวแปรอัตราเงินเฟ้อ จากงานวิจัยพบว่า อัตราเงินเฟ้อส่งผลกระทบต่ออัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเฉพาะในระยะยาว อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกับกับที่กล่าวไปแล้วในบทนำว่าไม่มีการเชื่อมโยงทางทฤษฎีที่เป็นมาตรฐานระหว่างอัตราเงินเฟ้อกับการเติบโตทางเศรษฐกิจ เช่นเดียวกับงานวิจัยของภัทชนาฏ เรื่องแสง (2555: 1-3) ที่พบว่า การทดสอบความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุเป็นผลระหว่างอัตราเงินเฟ้อกับอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์แบบสองทิศทาง อาจกล่าวได้ว่า ภาวะเงินเฟ้ออาจส่งผลกระทบต่ออัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในทางลบหรือทางบวก ก็เป็นไปได้ไม่แน่นอน สำหรับผลในเชิงลบ ภาวะเงินเฟ้อมักจะส่งผลกระทบต่ออัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในหลายด้านดังนี้ 1. เกิดการลดพอร์ทการลงทุน : ภาวะเงินเฟ้ออาจส่งผลให้ผู้ลงทุนหรือธุรกิจลดการลงทุนในโครงการหรือการขยายกิจการ เนื่องจากความไม่แน่นอนในรายได้และกำไรที่จะได้รับในอนาคต ซึ่งอาจทำให้การลงทุนในส่วนอื่นของเศรษฐกิจลดลงได้ 2. ลดการซื้อขายสินค้าและบริการ : ผู้บริโภคอาจลดการซื้อสินค้าและบริการเนื่องจากการเสื่อมถอยของคุณค่าเงิน 3. เกิดการเพิ่มค่าใช้จ่ายของรัฐ : ภาวะเงินเฟ้ออาจส่งผลให้รัฐบาลต้องเพิ่มค่าใช้จ่ายในการดูแลสวัสดิการสาธารณะ และการรับมือกับผลกระทบ

ทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น 4. เสียเงินในการบริโภคเพิ่ม : ผู้ถือเงินสดต้องถือเงินที่เสื่อมค่าอาจพยายามใช้เงินโดยการซื้อสินค้าหลักทรัพย์ของเล่น หรือสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่ม เพื่อป้องกันการสูญเสียจากภาวะเงินเฟ้อ 5. เพิ่มดัชนีความผันผวน : ภาวะเงินเฟ้อสามารถสร้างความผันผวนในตลาดการเงิน โดยเฉพาะในการลงทุนในตลาดหุ้นและตลาดเงินทุน เนื่องจากผู้ลงทุนจะต้องปรับตัวเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงในอัตราแลกเปลี่ยนและอัตราดอกเบี้ย สำหรับผลกระทบเชิงบวกของความสัมพันธ์ ภาวะเงินเฟ้ออาจมีผลกระทบด้านบวกต่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในบางกรณีดังนี้ 1. กระตุ้นการลงทุน : เมื่อมีภาวะเงินเฟ้อ ระบบการเงินมักจะลดอัตราดอกเบี้ย เพื่อกระตุ้นการลงทุนในโครงการและธุรกิจ เนื่องจากต้นทุนการกู้ยืมลดลง นักลงทุนอาจมีแนวโน้มที่จะลงทุนในโครงการและธุรกิจเพิ่มเติม 2. ส่งเสริมการส่งออก : ภาวะเงินเฟ้ออาจทำให้สินค้าและบริการของประเทศที่มีราคาถูกลง มีความสมราคาต่อตลาดต่าง ๆ นอกประเทศ ซึ่งสามารถส่งเสริมการส่งออกและเพิ่มรายได้จากการค้าของประเทศได้ 3. กระตุ้นการบริโภค : ในบางกรณี ภาวะเงินเฟ้ออาจส่งผลให้ผู้บริโภคนิยมใช้จ่ายในสินค้าและบริการ โดยเฉพาะสินค้าหรือบริการที่มีคุณภาพและมีมูลค่าเพิ่ม ทำให้มีการบริโภคมากขึ้น 4. กระตุ้นการลงทุนในทรัพยากรทางธรรมชาติ : ในบางกรณี ภาวะเงินเฟ้ออาจส่งผลให้มีการลงทุนในทรัพยากรทางธรรมชาติ เช่น ทองคำ น้ำมัน หรือแร่ธาตุ ซึ่งมีการเพิ่มความรุ่งเรืองในภูมิภาคที่มีการค้นพบทรัพยากรเหล่านี้ โดยทั่วไปแล้ว ภาวะเงินเฟ้ออาจมีผลกระทบด้านบวกต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในระยะสั้น แต่ในระยะยาวผลกระทบอาจเป็นตรงข้ามหรือเสมอกับอย่างที่คาดหวัง ซึ่งการวิเคราะห์ผลกระทบจำเป็นต้องพิจารณาตัวแปรหลาย ๆ ปัจจัยที่มีผลต่อเศรษฐกิจโดยรวมด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. เนื่องจากอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจประกอบไปด้วยปัจจัยทางเศรษฐกิจหลาย ๆ ปัจจัย ดังนั้นในงานวิจัยครั้งต่อไป ควรเพิ่มปัจจัยทางเศรษฐกิจอื่น ๆ ที่สำคัญและน่าจะส่งผลกระทบต่ออัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เช่น อัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เป็นต้น เพื่อให้แบบจำลองเหมาะสมยิ่งขึ้น
2. รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับอัตราการว่างงาน โดยนำเครื่องมือการใช้จ่ายภาครัฐบาลที่ยังคงมีประโยชน์อย่างมากต่อการสร้างงานใหม่
3. อัตราเงินเฟ้อที่สูงขึ้นเป็นอันตรายต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมาก ดังนั้นควรควบคุมอัตราเงินเฟ้อด้วยในระยะยาวผลผลิตจะมีการผลิตมากขึ้นด้วยต้นทุนต่อหน่วยที่ต่ำ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการบรรลุผลต่อเนื่องต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ

เอกสารอ้างอิง

- ฐานเศรษฐกิจ ออนไลน์. สำนักงานสถิติเผยแพร่ผลสำรวจเดือนพฤศจิกายน 2566 อัตราว่างงานลดลง. [online]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.thansettakij.com/news/general-news/586645>. 2567.
- บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน สทხოเว่ย (ประเทศไทย) จำกัด. ทำความรู้จัก ‘เงินเฟ้อ’ เรื่องที่นักลงทุนต้องเข้าใจ. [online]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.stashaway.co.th/th-TH/r/what-is-inflation>. 2567.
- ปิติพัฒน์ นิตยกุลพันธ์. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเศรษฐกิจมหภาคและลักษณะเฉพาะของธนาคารพาณิชย์ไทยกับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้. [online]. เข้าถึงได้จาก : <https://kuojs.lib.ku.ac.th/index.php/jems/article/view/3944/2217>. 2567.
- ภัทชนาญ เรื่องแสง. ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเงินเฟ้อและอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้. [online]. เข้าถึงได้จาก : https://archive.lib.cmu.ac.th/full/T/2555/econ30955prs_abs.pdf. 2567.
- สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์. เงินเฟ้อลดลงต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 3 และเฉลี่ยทั้งปี 2566 ใกล้เคียงกับที่คาดการณ์. [online]. เข้าถึงได้จาก : <https://tpso.go.th/news/2401-0000000005>. 2567.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน. รายงานการศึกษาค่าคาดการณ์อัตราการว่างงานของประเทศไทย (ฉบับสมบูรณ์). [online]. เข้าถึงได้จาก : https://www.nso.go.th/public/e-book/Analytical-Reports/Report_Unemployed_2566/76/. 2567.
- อัครพงษ์ อ้นทอง. (2555). เศรษฐมิติดำด้วยการท่องเที่ยว. เชียงใหม่: ลีออคอินดีไซน์เวิร์ค.
- Ansari, Mohamad and Alias at el. Multivariate Time Series Analysis on Correlation Between Inflation Rate and Employment Rate with Gross Domestic Product. [online]. Available : [https://idosi.org/wasj/wasj12\(BES\)11/10.pdf](https://idosi.org/wasj/wasj12(BES)11/10.pdf). 2024.
- Helge Berger and Stephan Danninge. (2007). The Employment Effects of Labor and Product Market Deregulation and Their Implications for Structural Reform. *IMF Staff Papers*. 54(3): 591-619.
- Khan, A. Q. K., Khattak, N. U. R. K., & Hussain, A. H. (2008). Inter-dependencies and Causality in the Macroeconomic Variables: Evidence from Pakistan (1960-2005). *Sarhad J. Agric.* 24(1): 199-205.
- Neslihan Senol and Sema Onaran. The Relationship Between Economic Growth And Health R&D Expenditures And Unemployment In Turkey. [online]. Available : <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/2304720>. 2024.
- Persaran, M.H., Shin,Y., & Smith, R.J. (2001). Bounds Testing Approaches to the Analysis of Level Relationship. *Journal of Applied Economics*. 16(3): 289-326.
- Tugba Dayioglu and Yilmaz Aydin. Relationship between Economic Growth, Unemployment, Inflation and Current Account Balance: Theory and Case of Turkey. [online]. Available : https://www.researchgate.net/publication/345465451_Relationship_between_Economic_Growth_Unemployment_Inflation_and_Current_Account_Balance_Theory_and_Case_of_Turkey. 2024.
- Will Kenton. Okun’s Law: Definition, Formula, History, and Limitations. [online]. Available : <https://www.investopedia.com/terms/o/okunslaw.asp>. 2024.
- World bank data. GDP growth (annual %). [online]. Available : <https://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.MKTP.KD.ZG>. 2024.
- _____. Inflation, consumer price (annual %). [online]. Available : <https://data.worldbank.org/indicator/FP.CPI.TOTL.ZG>. 2024.
- _____. Unemployment, total (% of total labor force) (modeled ILO estimate). [online]. Available : <https://data.worldbank.org/indicator/SL.UEM.TOTL.ZS>. 2024.
- Yegnanew A. Shiferaw. An Understanding of How GDP, Unemployment and Inflation Interact and Change across Time and Frequency. [online]. Available : <https://doi.org/10.3390/economies11050131>. 2024.